

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 30. června 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Timis – Rumunsko) – Silvia Ciup v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

(Věc C-288/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Zásada loajální spolupráce — Zásady rovnocennosti a efektivit — Vnitrostátní právní úprava, jež stanoví podmínky pro vrácení neoprávněně vybraných daní i s úroky — Výkon soudních rozhodnutí týkajících se těchto práv na vrácení, která vycházejí z unijního právního řádu — Vrácení rozložené na dobu pěti let — Podmínění vrácení existencí peněžních prostředků vybraných na základě daně — Nemožnost nuceného výkonu rozhodnutí“

(2016/C 335/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Timis

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Silvia Ciup

Žalovaný: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Výrok

- 1) Zásada loajální spolupráce musí být vykládána v tom smyslu, že brání členskému státu přijmout ustanovení, podle nichž vrácení daně, o které Soudní dvůr rozsudkem prohlásil, že je v rozporu s unijním právem nebo jejíž neslučitelnost s unijním právem vyplývá z takového rozsudku, podřizuje podmínkám, které se vztahují specificky na uvedené daně a které jsou méně příznivé než podmínky, které by byly na takové vrácení použity za jejich neexistence, přičemž k ověření dodržování této zásady je v projednávané věci příslušný předkládající soud.
- 2) Zásada rovnocennosti musí být vykládána v tom smyslu, že brání členskému státu stanovit méně příznivá procesní pravidla pro žaloby daně založené na porušení unijního práva než procesní pravidla, která se použijí na obdobné žaloby založené na porušení vnitrostátního práva. Je věcí předkládajícího soudu, aby provedl ověření nezbytná k zajištění dodržování této zásady, pokud jde o právní úpravu použitelnou ve sporu, který mu byl předložen.
- 3) Zásada efektivit musí být vykládána v tom smyslu, že brání takovému systému vrácení částek dlužných na základě unijního práva, jejichž výše byla stanovena vykonatelnými soudními rozhodnutími, jako je systém dotčený ve věci v původním řízení, který stanoví, že se vrácení takových částek rozloží na dobu pěti let, a který podmiňuje výkon takových rozhodnutí dostupností peněžních prostředků vybraných na základě jiné daně, aniž by jednotlivec měl možnost donutit veřejné orgány ke splnění jejich povinností, pokud je veřejné orgány neplní dobrovolně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8.9.2014.